

val ollin minna ülle se kogena pâimâ tõisem
kullâ omma asja pâal, lâtsin vasta Õddangut
Kullâ-meestega tõrtsi nink maggošin Õsel selle
nink selle mihhe tõrval, ja tõisel Hommungul lâts-
sin minna Kullâ Rahwaga ütten kerutte.

Kil Tunnistajid kutsuti kofke, nemmâ fai-
ra ülle kuultus, nink nemmâ ütlivâ siis ütte
melega üles, et siis mes sesamma Wang om kõn-
nelnu, selge nink tõssine Jutt olles.

Kes nûud teddâ mois ârrâsundida, sunno-
si tunnisiwa, et temmâ digest olli üttelau?
Kui temmâ nûud hâ tûffi Aiga olli wangin-
istnu, nink tõbbitses sanu; anti temindale õts par-
remb aesse, Wangi Kubia Majan. Sün elli tem-
mâ nûud ausaste nink rassastie pâle, nink eggâ-
mees halistas temmâ ülle, nink piiddas teddâ
ilmstâ. Ent temmâ pâlefaimamisse man olli
weel mõnni asu sellatâmâtt, et teddâ kohhus-
sis weel ei woinu wallale laeke. Se man luse-
lus nûud jâue mõnni hâ Aig ârrâ, nink moise
Raife Moja olli jo jâue wassest üllesehhitetu.
Ent enne kui keâke mõches, näts! jo olli jâue

Tulli

Tulli wâljâ, nink Raife moja poli tõist kôrde
ârrâ.

Nûud heikas se Wang, kui sõnna Lina todî
fest tõisest Tüückahjust, kas minna seddâ jâue
ollen tennu? Ent jâi ka nûud jâue juurdle-
matta, kes seddâ kurja olli tennu; nink keâke
ei woinu temmâ pâle mõttleda, fest et temmâ
jo ommasi Wangist ei olnu wâljâ lastu. Üue
selle väisse kahjo unnetima kohtu wannomba
pea seddâ wanna Õnnetust ârrâ, nink se Wang
kâbs omma Õigusse pâle, nink ndudis Wallale-
laastmîst. Jo piiddi temmâ Tahtminne pea
sündimâ: Ent nûud panne tâhhele, ke sinna
seddâ loet, kui tulli Aig, kumman Jummal seddâ
solla ja Kurjist walge ette tahtis tuwo, kumb
ni ârdrâpeedetu olli, et õtsik Innimesse silmi
seddâ es kõhtanu läbbi juurdleda.

Üttel Pühhâlpâimâl lâts meije Wangi-mees
ka Wangi kerkote. (Sest Saksa maal om Wangi
diile omma Kerk nink sâetu Oppetaja,) kun
Oppetaja fest asjast juttustas: et neide hengede
Sundus nink hukkatus, kumma sin Õlman me-

lega